

[Kr. Kristensen.]

ogsaa i det kommende Aar være et Marked for Eksport af Sukker, som vi kan afsætte en Del af vor Produktion til. Hvordan Priserne vil blive, er derimod ikke til at overse, men det vil være ønskeligt at skabe en Sukkerordning, der giver et stort Sukkerareal.

Det foreliggende Lovforslag er i det væsentlige som Ordningen sidste Aar, men da man frygter en Nedgang i Arealtegningen paa Grund af, at man nu i 3 Aar i Træk paa Fyn og i Jylland har haft daarligt Roeudbytte, har den højtærede Minister for at modvirke dette foreslaaet en lille Ændring i Præmiebetalingen for Arealtillæg. Set i Forhold til de tidligere Præmiebetalinger for Arealtillæg vil den foreslaaede Skala under Forudsætning af, at der opnaas samme Roeareal som i Fjor, virke saadan, at Dyrkerne faar en Forhøjelse paa ca. 15 Øre pr. Dobbeltcentner. Men da det vel vil gaa smaat med Arealtegningen paa de Egne, hvor der nu gennem 3 Aar har været smaa Udbyttotal, vil Arealtilægget vel i Hovedsagen blive ligesom i Fjor. Det maa imidlertid haabes, at den foreslaaede Skala for Arealtilægget vil stimulere til en god Arealtegning. Ganske afgørende for Arealtegningen vil det dog være, om den fornødne Arbejdskraft til Roernes Pasning og Optagning kan paaregnes at være til Stede. Sidste Aar var vi meget begunstigede af Vejret, baade ved Lugningsarbejdet og ved Optagningen — ellers vilde det have været umuligt at gennemføre det krævende Arbejde. Skal Tegningen gaa godt, maa der sikres Dyrkerne mest mulig Støtte til Fremskaffelse af fornøden Medhjælp til Roernes Pasning; ellers bliver der ganske simpelt tegnet for lidt. Man tør ikke tage Risikoen. Risikoen vil være for stor, hvis ikke Dyrkingen kan gennemføres, og den hviler alene paa Dyrkeren. Derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede Handelsminister, at der ydes Dyrkerne al den Støtte, som er mulig paa disse Omraader, og selv om der efterhaanden vil kunne ventes en vis Lettelse i Roernes Pasning ved Brug af enkornet Frø og Blokhakker o. lign., saa vil der altid være et stort arbejdsmæssigt Problem i Roernes Pasning, som kun kan klares gennem et mægtigt Haandarbejde. Optagning vil ogsaa efterhaanden kunne lattes ved Brug af moderne Roeop-

tagere, hvor Jorden egner sig til det. Men vi har endnu kun faa Roeoptagere, og der mangler endnu Materiale til Fremstilling af disse arbejdsbesparende Maskiner. Jeg vil derfor gerne appellere til den højtærede Minister, at der stilles fornødent Jern til Raadighed for de Fabrikker, der har optaget denne nyttige Produktion. Disse arbejdslettende Foranstaltninger er af den allerstørste Betydning for Dyrkingen, og vi haaber, at Fabrikkerne gennem yderligere Mekanisering ved Transport og Aflæsning gør deres til at lette Arbejdet paa disse Stadier af Roernes Vej. Men alle disse arbejdslettende Foranstaltninger er endnu kun til Stede i forholdsvis ringe Omfang. Derfor er det, Dyrkerne venter al den Hjælp, der arbejdsmæssigt kan ydes fra det offentliges Side.

Det vilde være saare ønskeligt, om man i 1948 kunde bevare de gamle Arealer og yderligere vinde nye. I det sidste Aar er der ikke kommet mange nye Arealer til, og her er der ingen arbejdsmæssige Vanskeligheder, idet man selv kan klare Arbejdet uden fremmed Hjælp, og der vil tit være en Fordel ved Sukkerroedyrking i saadanne Brug, som det ligger godt for, og hvor Dyrkingen kan indgaa som et naturligt Led i Driften.

Den højtærede Minister har i sin Forelæggelsestale yderligere nævnt Sukkerfabrikkernes Ønske om at faa en mere varig Ordning, en 10-aarig Koncession f. Eks., i Stedet for 1-aarige Perioder. Uden at tage Stilling til dette store Problem vil jeg gerne sige, at vi gerne vil drøfte de Tanker nærmere, men jeg tror dog næppe, at den anden Part, Dyrkerne, vil være interesseret i noget lignende, saa længe Forholdene er saa uoverskuelige, som de er i Dag, og det kan maaske volde visse Vanskeligheder med 10-aarige Aftaler med Fabrikkerne og 1-aarige Ordninger med Dyrkerne. Men jeg forstaar saa godt Fabrikkernes Synspunkter. De staar over for en gennemgribende Rationalisering, ingen Udvidelse — det er ikke det, de tænker paa —, men en moderne Rationalisering. Og disse Forbedringer kan kun gennemføres rationelt, naar der sikres Fabrikkerne en mere varig Ordning, men det er et meget vidtrækkende Problem, som der er meget i, og derfor vil vi gerne se lidt nærmere paa det; forhaabentlig finder vi en Ordning, som kan tilfredsstille begge Parter: